



**Commentariorvm, Ac Dispvlationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

3 V. B. Virgo sit a nobis oranda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

Præterea ex parte Dei nihil est quod huic intercessioni magis in patria obstat, quam in via. Quia quāvis sit paratissimus ad beneficiendum nobis: nihilominus vult rogari à nobis tam pro nobis, quam pro aliis, quia ita vult nobis benefacere, vt tamen velit per media, charitati & religioni magis consentanea, nobisque vtiliora, sua bona nobis elargiri: ergo eadem ratione vult rogari à Virgine pro nobis ad maiorem sui gloriam, & charitatis Virginis ostensionem, & vt secundum ipsum Beata Virgo à nobis honoretur, vt par est, vt statim dicemus. Denique nulla fit in hoc iniuria Christo: sed totum potius in illius gloriam cedit, quia (vt in fine superioris tomi quæst. 16. articul. primo diximus) quamuis solus Christus sit per se mediator præcipuus inter nos, & Deum, nihilominus sancti homines, & Angeli quodam modo sunt mediatores, tamen per ipsum Christum. Nam ad ipsum, & per ipsum intercedunt pro nobis, & ita etiam Beata Virgo in nomine eius petit, cum pro nobis orat, & per ipsum impetrat, quidquid impetrat. Quia quidquid omnes homines, & ipsa etiam Virgo à Deo obtinent, per merita Christi obtinent, vt in eodem priori tomo, quæstione decima nona latissime probatum est. Sic igitur per Virginis intercessionem non obscuratur, sed illustratur potius Christi gloria, quandoquidem tota illa oratio Virginis Christo nititur, & non adhibetur eo quod merita & orationes Christi per se sufficere non possint: sed quia ipse voluit vt conuenienti modo, & ordine nobis applicarentur, vt eadem applicatio in maiorem nostram vtilitatem, & suorum sanctorum, ac præsertim Beatæ matris suæ honorem cederet.

Ex quibus rationibus colligitur Beatam Virginem non solum in generali, sed etiam in particulari pro nobis orare. Quia omnia, quæ adduximus, hoc probant, & si quod obstat, maxime quod res nostras ignoraret. At qui certissimum est illas agnoscere (vt in superioribus ostensum est.) Nam licet de modo cognoscendi, & de multitudine rerum cognitarum disputatio sit inter Theologos: tamen quod res nostras aliquo modo cognoscat, quantum ad statum suæ beatitudinis, & ad Ecclesiæ vtilitatem necessarium est, nullus catholicus dubitat. Id enim non solum de Beata Virgine, sed etiam de cæteris Sanctis proportionem seruata vniuersalis Ecclesia sentit. De qua re in materia de beatitudine disputatur latius in 1. par. qu. 12. & in 1. 2. qu. 3. & 2. 2. qu. 83. & videri potest Aug. li. de cura pro mortuis agenda c. 15. & Greg. 12. Moral. ca. 13.

Vltimo colligitur ex dictis, non solum intercedere pro nobis Beatam Virginem, sed etiam eius intercessionem esse omnium efficacissimam, vt omnes Sancti citati docent, & rationes factæ conuincunt. Quin potius, si vera sunt quæ de charitate, & gratia Beatæ Virginis in superioribus docuimus, existimo à B. Virgine in hac potestate, & efficacia, non solum Sanctos singulos: sed omnem etiam cælestem curiam superari. Itaque, si cogitatione fingamus Beatam Virginem aliquid postulare, totamque curiam cælestem illi resistere (sicut apud Danielem vnus Angelus alteri resistebat) potentior esset, maiorisque efficacæ, & valoris apud Deum Virginis, quam reliquorum Sanctorum omnium oratio. Et ita quidem sentiunt S. Patres paulo ante citati, estque dignitati matris maxime consentaneum, & perfectissimæ gratiæ, & charitati Beatæ Virginis quodammodo debitum. Et ideo Ecclesia & frequentius, & altiori quodam modo orat ad Virginem, quam ad reliquos Sanctos, vt iamiam dicemus.

SECTIO III.

Vtrum B. Virgo sit à nobis adoranda.

Hæretici quinegant Virginem orare pro nobis, consequenter negaturi sunt ipsam esse à nobis

orandam. Quia neque petere ab illa possumus, vt nobis bona elargiatur tanquam eorum auctor, neque etiam vt à Deo vel Christo ea nobis obineat, si pro nobis non orat. In quo errore versantur omnes hæretici citati Sectione præcedenti, & præterea omnes huius temporis Nouatores, qui generaliter dicunt inutile esse interpellare sanctos, quia nos non audiunt: & illicitum, quia est contra gloriam Christi vnici mediatoris nostri: nullus tamen hæreticus fuit, qui admittens aliquem Sanctorum posse à nobis orari, hoc specialiter Beatæ Virgini denegauit.

Quapropter dicendum est, Beatam Virginem inuocandam esse, & orandam ab hominibus, Conclusio est de fide ex communi vsu, & consensu totius Ecclesiæ, ac perpetua traditione Sanctorum, quæ colligitur ex omnibus supra adductis. Vbiunque enim dicunt Beatam Virginem orare pro nobis, & ipsam orant, & à nobis orandam esse docent. Præterea in canone Missæ, & in liturgiis Iacobi, Batilij, & Chrysostomi, sæpe fit inuocatio, & oratio ad sanctissimam Virginem, ex quo euidenter colligitur hanc esse Apostolicam traditionem. Accedunt præterea sancti Patres, Augustinus, sermone 18. de Sanctis. Accipe itaque quasunque exiles, quasunque meritis tuis impares gratiarum actiones, & cum suscepis vota, culpas nostras orando excusa, admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, & reporta nobis antidotum reconciliationis, &c. & similia habet sermone 35. de Sanctis, & Anselmus, de Laudibus Virg. capite 12. Rogamus te Domina, per ipsam gratiam, qua te prius & omnipotens Deus sic exaltauit, & omnia secum posibilia esse donauit, quatenus id apud ipsum impetres, nec sis obsecratu difficilis, quia proculdubio ideo vnigenitus filius tuus Dominus noster Iesus Christus eris ad concedendum promptissimus. Optima etiam sunt verba illa Germani Constantinopolitani in sermone de Zona Virginis. Quodso vt in aduentu filij tui, cum assissemus omnes iudicandi, tu vt maternam habens fiduciam, & maximam potentiam, valida illa manu tua ab æterno igne nos eripias. Illustris etiam est, quamuis vulgaris, locus ille Bernardi, homil. 2. in Missæ est, Si insurgant venti temptationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. In periculis, in angustiis, in rebus dubiis Mariam cogita, Mariam inuoca. Non recedat ab ore, non recedat à corde, & vt impetres eius orationis suffragium, non deseras conuersationis exemplum. Et in sermone. Signum magnum. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Et infra. Aplectamur vestigia Mariæ, fratres mei, & deuotissima supplicatione beatus illius pedibus prouoluamur, teneamus eam nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Potens est enim, nempe vellus est medium inter rorem & arcem, mulier inter Solem, & Lunam, Maria inter Christum, & Ecclesiam constituta. Et in sermone de Nat. Mariæ. Ad patrem verebaris accedere, Iesum tibi dedit mediatorem, sed forsitan & in ipso maiestatem vereare diuinam, aduocatum habere vis, & ad ipsum, ad Mariam recurre, &c. quæ late, & eleganter prosequitur Athanasius in serm. de sanctissima Deipara sub finem, sic inquit. Ad te clamamus, recordare nostri sanctissima Virgo, & retribue nobis pro exiguis istis eloquiis magna dona ex diuitiis tuarum gratiarum, tu quæ gratia plena es.

Nam ideo his vocibus, vt ex re ipsa desumptis, & natura laudatoris, præcipue in tuum encomium vtimur, si quando hymnus, si quando laus tibi, siue à nobis, siue ab vniuersa Ecclesia offertur. Gregor. Nazian. orat. 18. de laudibus sancti Cypriani, de eodem sancto hæc refert. Virginem quæ Mariam supplex obsecrans, vt periclitanti suppentias ferret, ieiunij, & chameuntia pharmaco sese communiuit. Et Gregor. Nyssenus similia refert in oratione de Gregorio Thaumaturgo, cui Virginem inuocatam apparuisse significat. Neque est dissimile, quod de se ipso refert Rupertus Abbas, initio Canticorum. Tandem in concilio Ephesino, frequenter sunt homi-

B. Virgo inuocanda & oranda.

August.

Anselm.

German. Constanti. nop.

Bernard.

Athanas.

Greg. Naz.

Greg. Nyss.

Rupert. Coen. Ephef.

August. Grego. Pap.

Efficacia Virginis intercessionis quant.

homilia Cyrilli, & aliorum Patrum, in quibus Beata Virginis auxilium, & opem implorant. Et in 6. Synodo, actione decima octava, Constantinus Imperator fidei subscribens ait: *sperare se salutem consequi à multorum munerum datore Deo intercessionibus sanctæ immaculatae Deiparae.* Et in 7. Synodo act. 6. tom. 6 cum relatus esset canon. 15. Conciliabuli Constantino-pol. ubi anathema fertur in eum, qui Deiparae intercessionem syncera fide non postulauerit: respondet Epiphanius totius sacrosanctæ synodi nomine: *In his firmata, & stabilita catholica Ecclesia, ab iis, qui aliter, quam dogmata, & traditiones eius habent, sentiunt, non vult confirmari.* Et Concil. Basiliense, sess. 43. Inter omnes, inquit, qui caesarem Regem pro nobis interpellant, precipue ad gloriosissimam illam, & omni laude dignissimam Dei genitricem Mariam est recurrendum, quæ quanto alior existit, tanto humilior ad nos respicit, omnes ad se trahere cupiens, pro quibus in vtero gestavit Salvatorem. Denique Trident. sess. 25 generatim definit sanctorum inuocationem. Vnde his addi possunt omnia testimonia, quæ inuocationi Sanctorum communia sunt, quæ tanto efficacius conuincunt de Virgine, quanto ipsa excellentior est ipsis.

Præterea adiungi potest ratio similis illi, quæ sectione precedenti facta est. Quia Beata Virgo orat, & intercedit pro nobis, & hoc modo nos adiuuat, cur ergo non expediat illam orare, vt hoc ipsum beneficium nobis præstet? Inter homines enim non solum rogamus eum, qui rem optatam præstare potest: sed etiâ eum, qui apud eum intercedere potest: quid ergo obitare potest, quin simili modo ad Virginem oremus? Neque enim timendum est, ne nostras orationes nō agnoscat, quia (vt probauimus, & vniuersa Ecclesia sentit) res nostras cognoscit, & præcipue orationes, quæ maximè ad illius honorem, & statum beatificum, & ad nostram vilitatem pertinent. Deinde non obstat Christi honor, quia sicut ipsa Virgo per Christum orat, & sicut nos, cum Deū oramus, per Christum petimus, ita cum oramus Virginem, non aliud petimus, quam vt Christum ipsum pro nobis oret, vel Deum per Christum: & vt nostram indignitatem & infirmitatem suppleat, & ita totum redundat in gloriam Christi. Atque eadem ratione totum cedit in diuinam gloriam: quia hæc oratio ad Virginem prædicto modo, & sensu facta non ad cultum latriæ, sed ad cultum dulciæ, vel hyperdulciæ pertinet.

Dices, Nonne maior esset fiducia, maiorque Dei gloria, si immediate ad Deum accederemus? Respondetur, interdum hoc facere, bonum esse, ac expediens: tamen quod aliquando per Virginem accedamus, etiam est illi placitum, & per se conueniens. Primo ob maiorem reuerentiam Diuinæ maiestatis, vt significauit Bernardus locis supra citatis. Secundo, propter matris honorem. Vt enim Deus amicos suos honoret, interdum per eos facit, quod sine illorum intercessionem non concedit, sicut legimus fecisse cum Abraham, & Abimelech, Genes. 20. & clarius cum Iob & amicis eius, Iob. 42. *Iob autem seruus meus orabit pro vobis, facie eius suscipiam.* Tertio, vt dignitas intercessoris suppleat inopiam nostram, vnde Virginem interpellare, non est de diuina misericordia diffidere: sed de propria indignitate, & indispositione timere. Vnde Bernardus dicta homilia in Missus est. Si (inquit) criminum immanitate iactatus, &c. & eodem sensu dixit in sermone de Natiuitate Mariæ: *Hæc peccatorum scala, hæc rotaratio spei mee.* Et similia multa habent Petrus Damianus, Andreas Creten. & alij supra citati, & optime Richardus Victorinus, capitulo 23. in Cant.

Ex his sequitur, non solum esse à nobis Virginem orandam: sed etiam præ omnibus sanctis. Primo, eius oratio dignior est, & efficacior (vt ostendimus) & ipsa quo nos magis amat, humiliorque est promptior, & sollicitior pro nobis. Secundo, quia eius oratio

vnioersalior est, nam quidquid alij impetrant, aliquo modo per Virginem impetrant, (quia Bernardus dixit) illa est mediatrix ad mediatorem, & veluti collum, per quod influentiæ capitis ad corpus descendunt, & ideo epistola 174. monet Bernardus, vt quidquid Deo offerre volumus, per Mariam offeramus, *Vt eodem alueo ad largitorem gratiæ gratia redeat, quo fluxit,* & sermone signum magnum. Totum, inquit, nos habere voluit per Mariam. Et Germanus, sermone de Zona, *Nemo est, cui donum concedatur, nisi per te:* Et ideo vocant illam, *refugium nostrum, naufragantium portum,* & similibus encomijs, quæ passim in citatis sanctis reperientur. Et hinc ortum est, vt inter alios sanctos non vtamur vno vt intercessore ad alium, quia omnes sunt eiusdem ordinis: ad Virginem autem tanquam ad Reginam, & Dominam, alij adhibentur intercessores. Quo sensu Angelicam salutationem alijs sanctis recitamus, vt nimirum eam pro nobis Virgini representent. Rursus, hinc etiam fit interdum, vt nonnullos sanctos ad hæc, vel illa specialia beneficia obtinenda singulares aduocatos habeamus, vt constat ex vsu Ecclesiæ, & indicauit Augustinus epistola 137. Virginem autem ad omnia habemus vniuersalem aduocatam, quia in omnibus est potentior, quam ceteri in singulis. Hinc denique ortum est vt Ecclesia sancta, & præstantioribus modis Virginem oret, eam vocando, *spem nostram, vitam dulcedinem, matrem misericordie,* &c. Et frequentius, ac instantius ad illam, quam ad reliquos sanctos oret. Nullus enim est dies, in quo non illi publicas orationes offerat, vel in horis canonicis, vel in Missæ sacrificio, vel signo publice dato semel, aut bis, aut ter in die, vt vniuersus populus Virginem deprecetur. De qua consuetudine nihil omnino certum repetire potui, quamuis in vita D. Bonauenturæ referatur, eius autoritate, & diligentia cepisse introduci consuetudinem præbendi signum in occasu Solis ad Virginem salutandam, quod in superioribus etiam tactum est. Præterea in concionibus etiam publicis orationem ad Virginem præmittit: de qua consuetudine legi potest Arboreus 4. Theosophiæ, cap. 6. & Castro verbo, Oratio, hæresi. 4. Deinde ad eam inuocandam plures dies festos illi habet dicatos, vt supra late explicuimus. Sentit ergo Ecclesia Virginis intercessionem, & orationem præ omnibus alijs sibi esse vtilem ac necessariam, est ergo Beata Virgo à nobis præ omnibus oranda. Vt autem Bernardus dixit, ne oratio inefficax sit, post Deum est à nobis amanda, & imitanda.

QVÆSTIO XXXVIII.

De Baptismo Ioannis in sex articulos diuisa.

De qua re disputant Doctores in 4. dist. 2. & expositores sanctarum Scripturarum Matth. 3.

Einde considerandum est de Baptismo, quo Christus baptizatus est baptismo Ioannis: primo considerandum est de baptismo Ioannis in communi: secundo, de baptizatiōe Christi.

Circa primum quæruntur sex.

Primo, vtum conueniens fuerit, quod Ioannes baptizaret.

Secundo, vtum ille baptizatus fuerit à Deo.

Tertio, vtum contulerit gratiam.

Quarto, vtum alij præter Christum illo baptismo debuissent baptizari.

Quinto, vtum baptizatus ille cessare debuerit Christo baptizato.

Sexto, vtum baptizati baptismo Ioannis erant postea baptizandi baptismo Christi.